

Justitsministeren (Bülow): Dette Lovforslag tilsigter visse Ændringer i Lov Nr. 131 af 27. Maj 1908 om Hustruers og Ægtebørns Retsstilling. Aarsagen til, at det fremkommer, er en Henvendelse fra nogle Medlemmer i det Landstingsudvalg, som var nedsat til Behandling af Lovforslaget om Understøttelser til Børn af Enker og af Enkemænd. Tanken har været at afhjælpe visse Anomalier, der var kommet frem i de to Love af 27. Maj 1908, der ordner dels Hustruernes og de ægte Børns Retsstilling, dels Forholdene vedrørende Børn udenfor Ægteskabet og disses Forældre, og endvidere at afhjælpe visse Mangler, der var indløbet i de paa-gældende Love. I § 1 af det foreliggende Lovforslag gives der Regler for, hvilken Overøvrighed det er, der skal fastsætte Bidraget i Tilfælde af Separation eller Skilsmisse, eller naar Manden har forladt sin Hustru. Det har altid været saaledes, at det er Overøvrigheden, hvor Manden opholder sig, men for den Eventualitet, at Manden ikke havde Bopæl her i Landet paa det Tidspunkt, da Bidraget skulde fastsættes, eller hans Bopæl var ubekendt, har man staaet noget usikker overfor Spørgsmaalet, om der overhovedet kunde fastsættes noget Bidrag. Man har gjort det i de Tilfælde, hvor der forelaa en Separation eller Skilsmisse, idet man saa har kunnet fastsætte Bidraget i selve Separations- eller Skilsmissebevillingen, men ved forlattede Hustruer har man meget hyppigt været i den Vanskelighed, at der ikke fandtes nogen Overøvrighed, der kunde fastsætte Bidraget. Man har egentlig savnet tilstrækkelig Lovhjemmel til at fastsætte noget saadant. Dette foreslaar man at faa afhjulpet i § 1 derved, at Overøvrigheden paa det Sted, hvor Hustruen bor eller opholder sig, skal fastsætte Bidraget, naar Manden har forladt Landet eller sejler med dansk Skib i udenrigs Fart uden at have bevaret Bopæl her i Landet, eller hvis hans Bopæl eller Opholdssted er ubekendt. I § 1, 2det Stykke, udtales der derpaa en Regel, som man hidtil har savnet udtrykkelig Lovhjemmel for, nemlig den, at Bidrag til de under Mandens Forsorg værende Børn, der opholder sig hos en forladt, frasepareret eller fraskilt Hustru, kan paalægges Manden uden Hensyn til, om han selv maatte være trængende til Understøttelse af det offentlige. En saadan Regel haves utvivlsomt for de saakaldte uægte Børns Vedkommende, men

man har manglet den for Ægtebørns Vedkommende. Dernæst bestemmes det i 3die Stykke, at Bidragene skal i Mangel af anden Aftale erlægges forud. Det haves der ogsaa positiv Hjemmel til for Børn, fødte udenfor Ægteskab, men nu skulde den samme Regel indføres for Børn, fødte i Ægteskab.

Dernæst foreslaar § 2, at den Bestemmelse, der gælder om den forskudsvis Udbetaling af Bidrag, finder Anvendelse ikke alene for de Børn, som Hustruen har med sin Mand, men ogsaa for de Børn, Manden i øvrigt har Forpligtelse til at forsørge, medmindre Barnets Fader er tilpligtet at svare Underholdsbidrag til Barnet, og Moderen har altsaa en Ret til at faa det forskudsvis udbetalt af det offentlige. Endvidere foreslaar § 2, at den Moderen tillagte Ret tilkommer ogsaa de Personer, der efter hendes Død, Bortrejse her fra Landet eller i lignende Tilfælde udøver den faktiske Opdragermyndighed over Barnet, ligeledes tilkommer den Værgeraadene, hvis de har taget sig af Barnet, eller, hvis en Forening har taget sig af det, da denne, eller Fattigvæsenet, hvis det har overtaget Forsorgen for Barnet.

I § 3 gives en meget fornuftig Regel, kan jeg sige, nemlig den, at naar det findes praktisk og nødvendigt, kan Værgeraadene faa det forskudsvis Bidrag udbetalt i Stedet for Moderen. Hvis det viser sig, at Moderen hurtigt forbruger det et halvt Aar forud udbetalte Bidrag, saa at Barnet kan komme i Trang i Løbet af dette halve Aar, er det kun naturligt, at dette Bidrag i saadanne Tilfælde administreres af en eller anden Myndighed. Ministeriet havde her foreslaaet Hjælpeskasserne udenfor København, og jeg tror, det var det bedste, men Landstinget har enstemmigt foretrukket Værgeraadene. Jeg synes ikke, det er saa godt, fordi man derved giver Værgeraadene en anden Administrationsopgave, end de har haft før, nemlig at administrere Penge, og de har vel egentlig Arbejde nok i Forvejen, men da det er vedtaget enstemmigt i Landstinget, skal jeg under de foreliggende Forhold anbefale, at der ingen Ændring foretages paa dette Punkt. Paa Frederiksberg skulde Udbetalingen ske paa samme Maade som i København, og der er Sikkerhed for, at dette lader sig ordne.

Jeg skal anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.